
Herfsttij

De bomen laten hun bladeren vallen. Ze zijn dan beter bestand tegen de herfststormen en tegen de latere kou. Een voorbeeld van hoe de natuur er in slaagt zich aan te passen aan de omstandigheden en te overleven. De bomen kunnen zo in betere tijden weer bloeien en opnieuw vrucht dragen.

De mens is ook deel van de natuur en blijkt in staat om diezelfde natuuringrijpend te veranderen. De gevolgen zijn echter veel groter dan ooit voorzien. Het evenwicht is te zeer verstoord en er zijn enorme inspanningen en misschien wel grote offers nodig om nog erger te voorkomen.

Tot overmaat van ramp zit de sterk gegroeide mensheid ook zichzelf in de weg en grijpt naar steeds geavanceerdere middelen en wapens in de strijd om macht en veiligheid. We zien dagelijks beelden van oorlogen met meedogenloos geweld en onvoorstelbare wreedheden. Dat is op zich geen nieuw gegeven. De geschiedenisboeken staan er vol mee. De schaal waarop het nu gebeuren is zichtbaar en groter en het lijkt ons boven het hoofd te groeien.

In de veilige omgeving waarin wij nog verkeren vragen we ons af:

Hoe om te gaan met de beelden van geweld en verschrikkingen? Ons bekruipt bijna schaamte, dat we tussen de zwarte journaalbeelden doorgaan met ons dagelijkse leven. Dat kan moeilijk anders, maar het drukt wel. Onmachtig voelen we ons in het lugubere machtsspel met soms gewetenloze leiders, die volkeren ooit zelf gekozen hebben.

Er wordt steeds vaker gesproken over het Kwaad of Duivel. Maar er wordt vaak vergeten dat er ook Goedheid is. Zo bezien moet er dus eveneens een God bestaan, want die vertegenwoordigt in alle religies het goede en het juiste. Vanuit de menselijke behoefte aan wraak en vergelding wordt God ook de macht om te straffen toegekend, in feite een omweg om geweld te rechtvaardigen.

Ik denk dat je je mag en moet verdedigen maar ook dat het kwaad het best met goedheid bestreden kan worden.

Allen die hulp bieden aan slachtoffers -aan welke kant dan ook- of de ergste nood lenigen, beschamen de 'daders'.

Voor duurzame vrede is ook gerechtigheid een voorwaarde en soms lijkt de enige uitweg die met geweld af te dwingen....

De herfststormen, die ons teisteren, zullen ook weer afnemen maar de weg naar de vrede is lang. Hoe zal het met Kerstmis zijn?

JvdB

In dagblad Trouw van woensdag 18 oktober '23 stond een aangrijpend gedicht van de cabaretier en columnist Dolf Janssen. Hij eindigt met:

*Ik wil geen mening en geen debat
Geen leuzen en geen vlag
Geen eindeloze woordenstrijd
Geen heilig boek, historisch feit
Maar voor ieder een nieuwe dag*

*Er is geen keuze
Er is geen partij
Geen argument of reden
Er is geen goede kant
Alleen de kant van vrede*